

teda teretasid ja temale lät andsid. Rõõmsa näuga astus ta Luteruse ette, pakkus temale kannu ja kuulutas temale hertsogi sõnad. Luterus, kellel higi mööda palet jooksis, ei mõistnud Saksamaa würstist midagi kurja karta, võttis kannu ja jõi selle tilgutumaks ära. Siis tema ütles: „Otsugu hertsog Gerik täna minu peale on mõelnud, nõnda mõelgu Jumal tema peale tema wiimisel tunnil.“ Moor teener andis hertsogile need sõnad teada, see pidas neid meeles, ja kui ta oli hinge heitmas, palus tema Krammi poega, et ta teda armu õpetusega pidi linnitama. Sa wiimne linnitus surma tee peal sai temale siis selle mehe kirjadest laasa antud, kellele tema enne raske tunnil oli ihuliku linnitust soovinud.

Nenda oli õndsas Luteruse sõit Wormsi linna. Kui pahategija, kelle peale taheti kohut mõista, sai tema sinna kutsutud, kui wõitja sai ta seal wastu wõetud ja tema waenlaste kawal nõu ja tigidus pidid aga teed walmistama, et puhas armuõpetus saaks wägewamine mööda maailma jooksta. Wõit peab ikka nende kätte jääma, kelle poolt Jumal on ja tema armu sõna.

Hea nõu.

(Üks slaawiamaa ennemuistne jutt.)

Üks lord oli üks isa, kellel kaks tütar oli. Kui wanamees oma mõlemad tütreid oli mehele pannud, ütles ta oma naese wastu: „Emale, anname oma tütardele oma waranduse kätte!“ Naene wastas: „Wanamees, ära tee seda mitte! Mitte enne, kui meie juba surnud oleme!“ — „See on rumal lori,“ wastas wanamees sellepeale, „anname aga kätte!“ — Sellepeale jantsiwad n'ad kõik oma pisutese waranduse tütardele ära. Tütred selle üle rõõmsad pidasiwad oma wanu wanemaid ligi kaks kuud aega wäga auu sees; aga siis hakkasiwad n'ad aeg aegalt nende wastu külmemaks jääma, kunni wiimaks neid sugugi enam waatama ei läinud. — See läks isale südamesse. Lord läks ta põldude wahel jalutama ja juhtus seal üsna kogemata oma wana sõbraga kokku. Sõber, kes teda wäga kurwa nägi olemad, küsis tema käest: „Wend, miks sa nõnda kurwa meeleline oled? Sa olid jo enne ikka alati rõõmus ja lahke tujuiline mees.“ Wanamees kergitas õlasi ja ütles: „Mina ei ole mitte õianst teinud, kõik on mind nüüd maha jätnud!“ — „Ära selle üle muretse“, wastas t'ale sõber selle-